

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

FÖRTVIVLAN, DÖD OCH UNDERGÅNG

Uppenbarelseboken 9:1-21 • Predikan G8B 2024-11-10 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

I den sista versen i det åttonde kapitlet i Uppenbarelseboken, det vill säga, den vers som kommer precis före vår text får vi se en örn som flög uppe i himlen och som ropade ”ve, ve, ve över jordens invånare för de basunstötar som är kvar, när de tre andra änglarna blåser i sina basuner!”

Ve. Det är det ord som Gamla testamentets profeter använder när de proklamerar Guds dom över en person eller ett folk. Det är kanske inte helt oväntat att finna det ordet i Uppenbarelseboken, men det är verkligen anmärkningsvärt att det upprepas tre gånger.

Vi känner till när profeten Jesaja fick se Gud i templet. Inför tronen fanns serafer med sex vingar som ropade ”helig, helig, helig är Herren Sebaot! Hela jorden är full av hans härlighet” (Jes 6:3). Eller i tronrummet som vi får se i Uppenbarelsebokens fjärde kapitel där det är fyra varelser som sjunger ”helig, helig, helig, Herren Gud Allsmäktig, han som var och som är och som kommer” (Upp 4:8). Och då brukar vi påminna varandra om den hebreiska traditionen att upprepa något för att betona det och att här är något upprepat till den tredje graden, vilket är ytterst ovanligt. Såvitt jag vet är det bara ett av Guds attribut som upprepat tre gånger på det här sättet och det är hans helighet. Vi kallar det för *trishagion*, det trefalt heliga.

Men här har vi dess diaboliska motsats. Istället för serafer och äldste som sjunger om Guds helighet har vi här en örn som ropar med stark röst, ”dom, dom, dom” över jordens invånare. Det är anti-evangeliet. Det är dåliga nyheter. Det är budskapet att det väntar en oundviklig undergång, en evighet i ett medvetet tillstånd i fullständig förtvivlan.

Uttrycket ”jordens invånare” är ett begrepp som förekommer sju gånger i Uppenbarelseboken – vilket inte är en tillfällighet – och samtliga gånger handlar det om de som inte tillhör Kristus, det vill säga, till de otroende, till de som hoppas på och tillber avgudar. Guds ve; Guds dom, är över dem.

Vi är alltså i ett sammanhang i Uppenbarelseboken där vi har hört om sju änglar som blåser i sju basuner. I förra predikan tittade vi på de fyra första basunstötar och vad som hände då och vi noterade att det kom plågor över jorden som påminner väldigt mycket om de tio plågorna som Gud sände över Egypten när de vägrade släppa Israels folk från sitt slaveri. Och vi såg att precis som Gud avslöjade de egyptiska avgudarnas tomhet så avslöjade han hela mänsklighetens trygghet som det luftslottet är. Allt den som den gudsfrånvända världen sätter sitt hopp till tar Gud och vänder upp och ner på.

Och vi såg att syftet med dessa sju basuner är att blåsa till varning. Det är en väldigt liknande funktion som Hesa Fredrik har hos oss. Det är en signal som går ut över landet och varnar för

akut fara. Här i Uppenbarelseboken är basunerna en kallelse till omvändelse eftersom Guds dom är nära förestående.

Idag ska vi titta på den femte och den sjätte basunen. Det fortsätter alltså i samma sammanhang. Det är fortfarande plågor som påminner om Egypten, även om det temat klingar av lite i den sjätte basunen. Och det är fortfarande fråga om basunstötar, det vill säga, till varning och till kallelse till omvändelse innan det är för sent. Men här kommer vi också att se att intensiteten skruvas upp. Om det tidigare var landet som drabbades och människorna indirekt riktas nu Guds dom mot människorna direkt.

Och det blir mer och mer tydligt att den som inte håller sig med hela sitt liv till Kristus kommer att möta en förödande och förtvivlad undergång. De två basunerna vi ska titta på idag är ganska lika varandra och jag har funderat på vad det är som skiljer dem åt. Det finns förstås många förslag på det, som alltid när det gäller Uppenbarelseboken, men om vi ska hålla oss till vad vi kan se som allra tydligast så är det att det kommer två arméer. Två demoniska arméer. Den ena till mänsklighetens förtvivlan och den andra till mänsklighetens död.

Så jag delar upp predikan i två huvudpunkter, och så en kortare punkt på slutet. Den första punkten handlar om en armé till förtvivlan, den andra punkten handlar om en armé till död och den tredje punkten handlar om mänsklighetens förhärdelse.

I. EN ARMÉ TILL FÖRTVIVLAN

Då går vi till den första punkten, ”en armé till förtvivlan”. Jag läser den första versen,

Uppenbarelseboken 9:1-2 (SFB-15)

1 Den femte ängeln blåste i sin basun. Och jag såg en stjärna som hade fallit från himlen ner på jorden, och den fick nyckeln till avgrundens brunn. 2 Den öppnade avgrundens brunn, och rök steg upp ur brunnen som röken från en stor ugn, och solen och luften förmörkades av röken från brunnen.

Det första Johannes får se är en stjärna som redan hade fallit. Han såg alltså inte en stjärna som föll utan som redan hade fallit. Och den här stjärnan fick en nyckel, nämligen nyckeln till avgrundens brunn. Det är alltså en sorts dubblering av ord här. Först har vi en avgrund och den avgrunden har en avgrund. Det är två olika ord som används så det är inte samma ord som dubblas, men det är två liknande bilder som staplas på varandra. Och på det sättet blir den en bild av helvetet innan Guds slutliga dom.

Stjärnan som föll

Det är tydligt att den här stjärnan är en person. Det är ett sätt att tala om Satan. I profeten Jesajas fjortonde kapitel står det om Satan som en som föll från himlen. Texten säger,

Jesaja 14:12-15 (SFB-15)

12 Hur har du inte fallit från himlen,
du strålande stjärna, du gryningens son!
Hur har du inte blivit fälld till jorden,
du som slog ner folken till marken!
13 Du sade i ditt hjärta:
'Jag ska stiga upp till himlen,
jag ska resa min tron ovanför Guds stjärnor.
Jag ska sätta mig på mötesberget längst upp i norr.

14 Jag ska stiga upp över molnens höjder,
jag ska bli som den Högste.'
15 Men ner till dödsriket störtades du,
längst ner i graven.

Det finns en liknande text i Hesekiel 28, där profeten ser Satan representeras av Tyrus kung och berättar vilken strålande varelse han var, men hur han blev högmodig och drevs till våld och synd och blev utkastad från det heliga gudaberget ner till marken där han blev en skräcksyn. Liknande texter finns i 2 Petr 2:4 och Judas 6, som låter oss veta att det skett något sorts uppror någon gång innan människan skapades. Det är en profetisk förklaring till all ondska i världen. Här är dess ursprung. Hans namn är Lucifer eller Apollyon eller Abaddon. Han är förgöraren.

Gräshoppornas kung

Och han är gräshoppornas kung. Nu har vi inte tittat på gräshopporna ännu, men gräshopporna är symboliska för förödelse. Han är kungen av alla gräshoppor, han är Förgöraren med stort F. Det är som att aposteln Johannes får kika in bakom historiens ridå och se vem som ligger bakom till exempel det Romerska imperiet och dess krafter som förföljer den kristna kyrkan. Och det han ser är Förgöraren och hans infernaliska armé som hatar allt som är vackert och gott och sant.

Hans begränsade makt

Sedan säger texten att han fick en nyckel. Nycklar är förknippade med auktoritet i Bibeln. Det kallas ibland för ett gudomligt passivum. Han blev given en nyckel. En nyckel gavs till honom. Han tog den inte, för han kunde inte ta den själv. Det säger oss att Satan bara kan operera inom de gränser Gud satt upp. Han gör bara vad Gud tillåter honom att göra. Och här fortsätter texten att tala om "fem månader." Varför just fem månader? Jag vet inte, men poängen är att det är en dom som är begränsad. Om Satan fick sin vilja igenom skulle den inte ha varit begränsad, då skulle han slukat hela mänskligheten på ett ögonblick. Men han gör inte det eftersom han är tvungen att foga sig efter Guds suveräna rådslut.

När vi talar om mörkrets kamp mot ljuset eller om Gud och djävulen så är det alltså inte fråga om två krafter som är ungefär lika starka och vi inte riktigt vet vem som vinner till slut. I den 104:e psalmen talar psalmisten om Leviatan nästan som en badanka som Gud satt i djupen. I förhållande till oss människor är han sannerligen fruktansvärd, men i förhållande till Gud är han bara en skapad varelse som inte kan ändra Guds syften och rådslut en millimeter.

Och här i vår text är Guds syfte tydligt och Satan måste hålla sig till det och inget annat. Vi ska snart återkomma till vad detta syfte är.

Röken ur avgrundens brunn

Men innan dess måste vi säga något mer om vad Satan gör. Vi har sett hans namn, Apollyon, som betyder "Förgöraren" eller "Fördärvaren". Men vi måste också säga något om *hur* han gör det. Han gör det genom att bedra och förblinda. Och därför står det att när han öppnade avgrundens brunn steg rök upp som röken från en stor ugn, och solen och luften förmörkades av röken.

Att Satan opererar i mörker ska vi förstå inte förstå bokstavligt. Han förmörkar människors sinnen. Han döljer sanningen och ljuger och anklagar. Han vilseleder och bedrar. Han leder

alltså människor in i ett själens mörker, där vi inte längre kan se och navigera så att vi går rätt och fattar rätt beslut. Han är lögnens fader som förblindar de som ännu inte är kristna så att de kan omvända sig och tro och därigenom bli frälsta.

Gräshopporna

Det leder oss vidare i texten, för det står att ”ur röken kom gräshoppor ut över jorden.”

Här behöver vi förstå vad gräshoppor representerar. Dels kan vi komma ihåg att gräshoppor var en av plågorna som Gud sände över Egypten när Farao vägrade släppa Israels folk. Så det fortsätter på samma tema som de föregående basunerna. Men vad innebär då dessa gräshoppor? Det är en bild som används på flera ställen i Bibeln, kanske framförallt av profeten Joel. Det är en bild på förödelse. Och inte vilken förödelse som helst utan av det viktigaste de har.

Kom ihåg att Uppenbarelsebokens första läsare bodde i ett samhälle där varje person var mycket närmare matproduktionen än vi är idag. Jag är uppvuxen på en bondgård där nästan hela årets inkomst hänger på hur skörden blir. Det är en alldeles speciell stämning på en sådan gård under skördetid. Det finns ett allvar som är svårt att förstå om man inte har upplevt det. Om skörden är bra är det underbart. Om skörden är dålig är det hemskt.

Här kommer då en svärm av gräshoppor. Och det innebär inte att man får en dålig skörd, nej, det innebär att det inte blir någon skörd alls. De äter upp allt. Vilket innebär att vi kommer att svälta till döds. En svärm av gräshoppor är något av det värsta man kunde tänka sig. Det gick inte att skydda sig mot och det innebar total förödelse av det viktigaste man har, vilket i sin tur innebar en smärtsam och utdragen död.

Men det här är inga vanliga gräshoppor. Dels för att de får order om att inte skada några växter, men framförallt för att de såg ut som hästar rustade till strid, med något som liknade kronor av guld på sina huvuden, med ansikten som var som människors ansikten och med hår som kvinnor och tänder som lejon, bröstpansar som av järn och stjärtar och gaddar som skorpioner.

Det är en armé av demoner som stiger upp ur avgrunden. Bilden av gräshoppor talar om förödelse, precis som bilden av deras kung. Men vem som helst kan förstå att vi inte talar om bokstavliga gräshoppor. Inte heller talar vi om hästar eller människor eller lejon eller skorpioner. Varje bild lyfter fram olika karaktärsdrag i den här armén. Att de har mänskliga ansikten tyder på att de är intelligenta. Att de har hår som kvinnor tyder på att de är vackra och förföriska. Att de har tänder som lejon tyder på att de är skräckinjagande och skoningslösa. Och bilden av en skorpions gadd talar om att de orsakar en smärta som leder till förtvivlan.

Det är, med andra ord, den mest skräckinjagande armé du kan föreställa dig. Den siktar på total förödelse. Den är intelligent, vacker och förförisk, skoningslös och med kraft att föra sina offer in i förtvivlan. Och den kommer ur mörkrets moln av lögner och bedrägeri.

Det kan få en att tänka på den tid vi lever i. Jag kan inte säga att jag vet hur det har varit i tidigare kulturer, men eftersom vi lever i en tidsålder med överlägsna möjligheter att kommunicera med många samtidigt skulle jag tro att vår tidsålder också är den som präglas kanske mest av alla kulturer genom hela historien av propaganda och vilseledning och lögn. Aldrig någonsin tidigare har vi blivit så bombarderade av lögn. Lögner om konflikter runt om vår värld. Politiska lögner. Lögner i nyhetsrapporteringar. Lögner om maten vi äter och

prylarna vi köper. Lögner om vilka vi är, var vi kommer ifrån och vad våra syften är. Lögner om rätt och fel, ont och gott. Det är inte svårt att se att vi får uppleva något av vad vår text beskriver, med denna demoniska armé som stiger ur avgrunden för att vilseleda och bedra.

Mänsklighetens förtvivlan

Och allt detta leder jordens invånare till förtvivlan. Lägg märke till orden; jag har valt dem med omsorg. Denna armé attackerar jordens invånare. De attackerar den gudlösa mänskligheten. De har blivit tillsagda att de bara får skada de människor som inte har Guds sigill på sina pannor.

Satan är aldrig din vän, inte ens om du säger att du är hans vän. Han vill inte det bästa ens för sina egna efterföljare. Här är han sänd att skada just dem utan att få skada de som tillhör Gud.

Och hur skadar han dem? Han får inte döda dem. Men han får plåga dem. Så vad är det för plåga han kan ge de som inte hör till Kristus som han inte kan ge dem som hör till Kristus? Vad kan Satan göra mot icke-kristna som han inte kan göra mot kristna?

Det är inte cancer; Kristna får cancer. Det är inte trafikolyckor eller krig eller svält eftersom allt sådant faller över kristna också. Så vad är det? Det är förtvivlan.

Kristna lider, och lider mer än andra eftersom de också får lida för att de är kristna. Men en sak som kristna inte lider av, eller i alla fall inte behöver lida av är förtvivlan. Förtvivlan är, som den danske filosofen Søren Kirkegaard säger, den sjukdom som leder till döden. Det är att skapa sig en identitet utan Gud. Det är en föresats utan hopp. Och vi ser det så smärtsamt i vår text att denna demoniska armé plågade den gudlösa mänskligheten så att de längtade efter att få dö, men döden flydde från dem. De kunde inte dö.

Det är svårt att hitta en mer träffande bild på den eviga förtvivlan som ska drabba dem som går ner i avgrunden utan att ha satt sitt hopp till Kristus. I evighet ska de längta efter att få dö, men döden kommer att vara utom deras räckhåll. Den gudlösa mänskligheten får uppleva det till viss del nu, men efter domens dag ska de få uppleva det till fullo under dagar som aldrig kommer att ta slut.

John Bunyan, Kristens Resa

Det är en sådan obeskrivlig skillnad för den som hör till Kristus. Vi går verkligen igenom lidande, men när vi sörjer kan vi alltid sörja med hopp. Och under kortare tider kan också vi drabbas av förtvivlan när våra sinnen är fördunklade och vi inte kan se hoppet, men då har vår himmelske Fader gett oss verktyg för att ta oss ur det. Och jag kan inte låta bli att tänka på några exempel från John Bunyans 400 år gamla bok Kristens resa, där huvudpersonen Kristen har lämnat staden Fördärv för att ta sig till den himmelska staden och på vägen möter han olika svårigheter och utmaningar. Jag skulle vilja nämna tre svårigheter han möter på sin vandring:

1. Apollyon

Dels har vi förstått det tillfälle när Kristen möter Apollyon som beskrivs som ett drakliknande monster som kommer för att ta tillbaka Kristen till staden Fördärv och sitt eget rike. Kristen vägrar följa med honom eftersom han säger att han nu har svurit trohet till en annan kung, nämligen kungarnas Kung. Men då påminner Apollyon Kristen om alla hans fel och alla de sätt han har förbrutit sig mot sin nya kung – hur han höll på att kvävas i Misströstans träsk,

hur han föll i syndig sömn och förlorade det dyrbaraste han ägde och hur han inte gjort rätt saker och när han väl gjort rätt saker så gjorde han dem för att söka tom ära.

Men då svarar Kristen att allt detta är sant och mycket mer, men att han har fått förlåtelse för allt detta av sin Konung.

Det är god, biblisk psykologi. Att det finns fullständig förlåtelse och upprättelse för den syndare som omvänder sig och tror på Kristus.

2. Jätten Förtvivlan

Ett annat exempel är när Krisen tröttnar på att vägen är så hård och stenig så han tar en annan väg över en äng som var mycket bekvämare, men det visade sig att de då gick vilse och till sist blev inspärrade i Tivlets slott som ägdes av jätten Förtvivlan. Varje morgon gick jätten till dem och misshandlade dem och till och med uppmanade dem att ta sina egna liv och sedan lämnade dem att ligga på golvet och klaga över sitt elände. Kristen var frestad att avsluta sitt liv, men hans reskamrat Hoppfull övertalade honom att uthärda ett tag till. Så fortsatte det, tills Kristen plötsligt insåg något. Och han sade

– Vilken dåre jag är, som ligger kvar i den här stinkande fängelsehålan, när jag lika väl kunde vandra i frihet” Jag har i fickan vid mitt hjärta, en nyckel som heter *Löfte*, och jag är övertygad om att den kan öppna alla lås i Tivlets slott.

Det gjorde den, och Kristen och Hoppfull kunde lämna sin fångenskap i slottet.

Om du är en kristen har Gud lovat att han aldrig ska lämna dig eller överge dig. Jesus Kristus uppmanar dig, befäller dig, att inte låta ditt hjärta oroas utan tro på honom. Han går för att bereda plats för oss och han ska komma tillbaka för att hämta oss. Älskade vänner, det finns så många löften för den som är Kristen att om vi drabbas av förtvivlan så är det ett tillstånd då vi tillfälligt blivit förvirrade eftersom det kristna livet överflödar av hopp.

3. Hädiska tankar

En tredje händelse i berättelsen om Kristen är när han går genom Dödsskuggans dal. Där blev det mörkt och han såg helvetets avgrund från vilken det strömmade rök och eld i väldiga mängder och det fanns faror på båda sidor om vägen. Här blev han så förvirrad att han inte ens kände igen sin egen röst. Därför att det kom onda andar och viskade hädelser i hans öra och Kristen var övertygad om att det kom från hans eget sinne. Och detta förbryllade Kristen mer än något han tidigare varit med om, att han nu kunde häda Honom som han tidigare hade älskat så högt. Och han hade ingen urskillningsförmåga som kunde förhindra detta tröstlösa tillstånd.

Men då hörde han en stämma framför sig som sa: ”Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag inget ont, ty du är med mig.”

Det bröt förtrollningen. För han förstod att det fanns någon mer i dalen som fruktade Gud.

Vänner, här har Bunyan gett oss tre fundamentala mediciner mot alla former av förtvivlan: Guds nåd i att han förlåter syndare; Guds löften som står lika orubbligt fast som Gud själv och gemenskapen från bröder och systrar som uppmuntrar oss i vår vandring. Inget av detta har den gudsfrånvända världen tillträde till. Skillnaden kunde inte vara större.

Hur kan vi ha hopp?

För hur kan vi ha hopp som kristna? Ja, om vi fortsätter i Uppenbarelsens bildspråk så kan vi säga att Satan framställs som en blandning av insekt och kräddjur med en gadd som är full med gift. Men nu säger Första Johannesbrevet 3:8 att Jesus kom för att utplåna djävulens verk. Han gjorde det genom att dö på korset där han tog Satans gift; genom att bära smärtan av en syndares död. Han tog allting i sin kropp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår är vi helade (1 Petr 2:24).

Efter detta finns ingen destruktiv kraft kvar i Satans gadd för den som är förenad med Kristus genom tron. Kristus har gjort allt – han har till och med besegrat döden så att dödens udd är bruten. Så den är förenad med Kristus genom tron har inget att frukta. Men om du inte är förenad med Kristus genom tron har du allt att frukta. Det är därför basunerna ljuder och du kan höra om Satans armé som vill föra dig in i förtvivlan. Det är en varning om vad som väntar. Så ta vara på tiden och sök Kristus idag!

II. EN ARMÉ TILL DÖD

Den andra punkten får bli betydligt kortare än jag först hade tänkt. Men det gör inte så mycket för budskapet är detsamma, fast det är levererat med ännu större intensitet. Jag kallar den andra punkten för ”en armé till död.” Den första punkten var ”en armé till förtvivlan” och här har vi en armé till död.

Fyra bundna änglar

Här börjar det med en röst från altaret. Altaret har vi mött flera gånger tidigare i Uppenbarels eboken. Det är antingen Guds egen röst eller rösten från en varelse i Guds närhet. Den uppmanar den sjätte ängeln som har basunen att släppa loss de fyra änglar som är bundna vid den stora floden Euftrat.

Det här är inte en indikation om att det kommer att bli krig någonstans i mellanöstern, längs floden Euftrat. Det är en parallell till uppmaningen att gräshopporna inte får skada människorna med Guds sigill.

Floden Euftrat har ända sedan Första Mosebok utgjort gränsen för löftet till Abram och sedan för landet som Josua intog. Genom Gamla testamentet är Euftrat en symbolisk gräns för gränsen mellan Guds rike och kaosets rike. Och gång på gång som domen kommer till Guds löftesland så kommer det över floden Euftrat.

Här har vi en bild på änglar som är bundna, det vill säga, de är Satans änglar och de får fortfarande inte tillträde till Guds folk. Det finns en parallell till berättelsen om Israels folk i Egypten när alla plågorna drabbade Egypten så förblev området Goshen där Israel bodde orört. Så överallt i Egypten var det mörkt, till exempel, men i Goshen där israeliterna bodde, var det ljus.

Här har vi änglar som är bundna och som släpps fria, men de släpps fria för att döda en tredjedel av människorna, inte av Guds folk. Om du är tveksam till att ordet ”människorna” nog kan inkludera Guds folk här kan du titta i den tjugonde versen som säger att ”resten av människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk.” I den här kategorin, ”människorna”, ingår inte de som har Guds sigill. Dessa människor blir antingen dödade eller förhärdade.

Hästarna och deras ryttare

Så änglarna får uppdraget från Gud att ge sig på människorna. Och de kommer med en stor armé. En kolossal armé: ordagrant står det två myriader myriader. Två gånger tiotusen gånger tiotusen. Poängen är förstås att det är en överväldigande siffra. Ännu mer överväldigande än i förra basunen. Det är en intensifiering. Det är bilden av något demoniskt som oerhört mäktigt och skrämmande.

De tre plågorna

Vers 18 talar om att den här armén kommer med tre plågor. Flera gånger talar texten om ”eld, rök och svavel”. Alla gånger Bibeln talar om dessa tre handlar det om Guds dom. Och denna eld, rök och svavel matchar ryttarnas bröstplåtar: eldröda, mörkblå och svavelgula.

Återigen ser vi att plågorna kommer ur hästarnas mun. De har svansar som ormar, vilket visar deras släktskap med Satan som är den stora ormen. Men ur deras mun kommer elden, röken och svavlet. Så Guds dom kommer ur dessa demoniska arméers munnar. Det är återigen en koppling till Satans verksamhet att anklaga och bedra.

Vi ser en liknande sak i Uppenbarelsebokens 16:e kapitel med den sjätte skålen som också talar om Euftrat (nu är vi alltså på den sjätte basunen, så vi ser parallellen). Men istället för hästliknande varelser med tre plågor som kommer ut ur deras munnar har vi istället tre paddor som kommer ut ur munnen på draken och vilddjuret och den falska profeten.

Och senare, mot slutet av boken får vi se Kristus träda fram som en krigare. Och vad kommer ut ur hans mun? Ett svärd. Vilket leder tankarna till Efesierbrevets sjätte kapitel som talar om Andens svärd som är Guds ord.

Det här är inte bokstavliga bilder, de är bilder. Men de visar oss att kampen mot Satan och hans arméer förvisso är en kamp på liv och död, men det är en kamp om sanningen mot villfarelsen. Djävulen drar fram och skapar förödelse genom lögnen.

Det är därför vi behöver rusta oss med sanning. De som tillhör Guds folk behöver vara förankrade i Guds ord så att vi kan navigera genom livet med urskillning. Men det är inte bara en individuell övning att vara förankrad i Guds ord. Vi behöver vara förankrade i en församling som är en sanningens gemenskap där vi kan hjälpa varandra, precis som Trofast blev till hjälp för Kristen i Dödsskuggans dal eller som Hoppfull blev till hjälp för Kristen i Tvivlets slott.

Det är inte överraskande att den här armén kan döda en tredjedel av mänskligheten. Lögnen har en så förödande kraft. Bara en sådan sak som att var fjärde graviditet idag avslutas med att barnet dödas i mammas mage. Ett barn som ligger i ett halvmedvetet tillstånd, som drömmer och rullar runt på den tryggaste av platser slits plötsligt bokstavligt i stycken i ett fullständigt bestialiskt ingrepp. Och vi gör det under parollen att en kvinna måste få välja själv om hon vill bli mamma just då.

Eller lögnen att synden inte skadar dig. Och så har vi människor som gett sig åt sina begär som efter några år är som tomma skal eller som dör i sexuellt överförda sjukdomar eller av överdoser, eller i psykiska sjukdomar som orsakats av trasiga relationer.

Eller, ytterst sett lögnen att du inte behöver Kristus. Och det leder oss till den sista punkten, om mänsklighetens förhärdelse.

III. MÄNSKLIGHETENS FÖRHÄRDELSE

Så läser jag två av Bibelns mest tragiska verser,

Uppenbarelseboken 9:20-21 (SFB-15)

²⁰Resten av människorna, de som inte dödades av dessa plågor, omvände sig ändå inte från sina händers verk. De slutade inte att tillbe onda andar och avgudabilder av guld, silver, brons, sten och trä som varken kan se eller höra eller gå, ²¹ och de ångrade inte sina mord och sin ockultism, sin sexuella omoral och sina stölder.

Här ser vi förstås parallellen till Farao, som förhärdade sitt hjärta. Och vilken tragedi det är. Tänk på allt vi sett. Två fruktansvärda demoniska arméer, förtvivlan och död. Men de som inte blev dödade, de som sett sina vänner, sina familjemedlemmar och sina landsmän dö – de omvände sig ändå inte.

Den värsta förbannelsen av alla är ett förhärdat hjärta. Ett hjärta som vägrar ha med Kristus att göra. Som hellre väljer död framför liv och mörker framför ljus, slaveri framför frihet, skuld hellre än frid och helvetet hellre än himlen.

Någonting jag aldrig kan förstå är hur mina icke-kristna vänner underskattar allvaret i frågan. Hur mycket jag än försöker att förklara så tycks de aldrig förstå att de förlitar sig på förbluffande lättvindiga argument med livet som insats.

De utgår från att allt kommer ur ingenting och därför finns inget annat syfte med livet än att göra livet så trevligt för sig som möjligt.

Men en rationell människa vet att ur ingenting kommer ingenting. Att påstå något annat är galenskap. Om den kristna tron har rätt att Gud har skapat allt, och som Paulus säger i Apostlagärningarna 17:30,

Apostlagärningarna 17:30-31 (SFB-15)

³⁰Gud har länge haft överseende med okunnighetens tider, men nu befäller han alla människor överallt att omvända sig. ³¹ Han har nämligen bestämt en dag då han ska döma världen med rättfärdighet genom en man som han har utsett, och han har erbjudit tron åt alla genom att uppväcka honom från de döda.

Om detta stämmer, vilket är en långt bättre förklaring än att allt kommit ur intet – då är det ytterst allvarligt. Då går det inte att tänka att ”ja, jag får väl se hur det blir när jag dör.” Nej, han kallar dig att omvända dig nu. Du vet inte ens om du lever imorgon. Se frågans allvar!

AVSLUTNING

Och för oss som är kristna – låt dessa tragiska verser bli en påminnelse till oss att våra liv måste präglas av en daglig omvändelse. Låt oss släppa taget en smula om allt det där som vi håller så hårt fast vid. Låt oss tala sanning med varandra och på det sättet motarbeta djävulens verk ibland oss. Och låt oss lyssna på korrigerande med ett mjukt hjärta, att även om en broder eller syster säger något till oss som är till största delen fel, så lyssnar vi på den del där deras korrigerande träffar rätt och bortser från det andra. Låt oss erkänna våra brister och bekänna våra synder. Låt oss förlåta varandra och uppmuntra varandra och påminna varandra om Guds löften och hjälpa varandra att fortsätta vandra i Jesu efterföljd. Han är trofast och kommer att föra sitt verk i oss till fullbordan.